

Sygn. akt II Cz 1033/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Iwona Siuta

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

SO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 8 listopada 2013 r. w S.

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi Z. Ł.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt VI Co 1868/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Iwona Siuta SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt II Cz 1033/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 13 maja 2013 r.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd mając na uwadze art. 96 ust. 1 i 2, art. 97 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) oraz art. 786² § 1 k.p.c. wskazał, iż przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny nie spełnia warunków określonych w tych przepisach. Sąd zaznaczył, że przesłanką niezbędną do uwzględnienia wniosku w niniejszej sprawie było bowiem stwierdzenie, iż wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie oznaczonym w pisemnym oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji. Sąd zwrócił uwagę, iż w załączonym do wniosku bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 13 maja 2013 r. wierzyciel wskazał, iż roszczenia banku wobec dłużnika Z. Ł. wynikają z umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 27 marca 2012 r. Równocześnie wierzyciel przedłożył oryginał ww. umowy wraz oświadczeniem dłużnika o poddaniu się egzekucji, w którym dłużnik oświadczył, iż bank będzie mógł wystąpić z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie do 5 lat od daty rozwiązania umowy. Wnioskodawca nie przedstawił zaś żadnej dokumentacji, która zaświadczyłaby o tym, kiedy doszło do rozpoczęcia wymagalności zadłużenia. Zatem w ocenie Sądu wierzyciel nie wykazał, iż oświadczenie o rozwiązaniu umowy kredytowej zostało złożone dłużnikowi, a zatem

że miał on możliwość zapoznania się z jego treścią (art. 61 k.c.). Zatem Sąd Rejonowy mając na uwadze, iż wierzyciel nie wykazał, że wniosek w niniejszej sprawie został złożony w terminie przewidzianym w oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji, nadanie klauzuli wykonalności przedłożonemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było możliwe, zaś złożony w niniejszej sprawie wniosek podlegał oddaleniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel. Skarżący orzeczeniu temu zarzucił naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 97 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 1997 r. Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) oraz przepisu prawa procesowego, tj. art. 786² § 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie, polegające na uznaniu, iż w ramach niniejszego postępowania zasadnym jest badanie, czy umowa kredytowa, z której wynikają wierzytelności banku w stosunku do dłużnika została rozwiązana i uzależnianie od tego faktu możliwości nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o: zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez uwzględnienie wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu w dniu 13 maja 2013 r. (nr (...)) przeciwko dłużnikowi Z. Ł.; zasądzenie od dłużnika na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów niniejszej skargi oraz wymienionych w pkt. 3 wniosku inicjującego postępowanie z dnia 13 maja 2013 r., w tym: kosztu opłaty sądowej od zażalenia 30,00 zł, opłaty sądowej od wniosku 50,00 zł, kosztu notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa - 2,46 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł.

Zdaniem wierzyciela w niniejszej sprawie nie występują żadne przeszkody prawne, uniemożliwiające uwzględnienie jego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przeciwko dłużnikowi. Skarżący podniósł, że jedynym uzasadnieniem dla badania przez Sąd Rejonowy, czy umowa kredytowa została rozwiązana jest sytuacja, gdy istnieje podejrzenie, iż wierzyciel złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności po upływie pięcioletniego terminu, liczonego od daty rozwiązania - w zgodzie z terminem określonym w treści oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Wobec konstrukcji rzeczzonego oświadczenia skarżący stwierdził, że skoro czynność bankowa, której owo oświadczenie dotyczy, dokonana została w 2012 r., to oczywistym pozostaje, iż określony dla wierzyciela 5-letni termin na wystąpienie do Sądu z wnioskiem klauzulowym jeszcze nie upłynął i nie powstaje wymóg badania faktu rozwiązania umowy kredytowej. Wobec powyższego zdaniem skarżącego w ramach niniejszego postępowania klauzulowego Sąd pierwszej instancji nie miał żadnych podstaw do badania, czy do rozwiązania umowy kredytowej w istocie doszło. W ocenie skarżącego Sąd powinien był poprzestać w tej materii na ustaleniu ponad wszelką wątpliwość, że wniosek inicjujący postępowanie klauzulowe został przez wierzyciela złożony przed upływem terminu, o którym mowa w art. 97 ust. 2 Prawa bankowego, do czego w przypadku umowy zawartej w 2012 r. i wniosku złożonego w 2013 r. nie jest wymagane badanie faktu oraz terminu rozwiązania umowy kredytowej. W ocenie skarżącego nawet gdyby umowa ta nadal pozostawała wiążąca dla stron, to również nic nie stałoby na przeszkodzie, ażeby wierzyciel mógł już teraz skorzystać z przysługującego mu uprawnienia egzekucyjnego i wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie tytułowi egzekucyjnemu, przy czym bezsprzeczne jest, iż pięcioletni termin do wystąpienia z owym wnioskiem został przez wierzyciela zachowany. Skarżący podniósł też, iż bankowy tytuł egzekucyjny przedłożony przez wierzyciela nie zawiera również w swej treści żadnych zastrzeżeń, od których zależne byłoby wykonanie tego tytułu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z dyspozycją art. 97 ust. 1 bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia. W myśl ustępu 2 tego przepisu oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi

klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia. Przy tej regulacji wymaga zwrócić uwagę na stanowisko judykatury, w tym na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2012 r. (sygn. akt II CSK 345/11, LEX nr 1147746) zgodnie z którym przewidziane ustawie z 1997 r. - Prawo bankowe oświadczenie o poddaniu się egzekucji ma znaczenie przede wszystkim procesowe. Jego złożenie nie ma znaczenia dla istnienia wierzytelności z czynności bankowej, ani dla zidentyfikowania podmiotów, pomiędzy którymi ta wierzytelność istnieje, lecz jedynie umożliwia bankowi uruchomienie procedury zmierzającej do wyegzekwowania wierzytelności w sposób uproszczony, z pominięciem etapu postępowania rozpoznawczego. W uchwale z dnia 19 lipca 2001 r. (sygn. akt III CZP 42/01, OSNC 2002/2/18, Prok.i Pr.-wkł. 2002/2/36, Wokanda 2001/10/8, Biul.SN 2001/7/8, Pr.Gosp. 2002/10/12, M.Prawn. 2002/4/181, M.Prawn. 2001/17/861) Sąd Najwyższy stwierdził, że w oświadczeniu o poddaniu się egzekucji, złożonym na podstawie art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939 ze zm.), dłużnik może ustalić dopuszczalny termin wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego także przez określenie, że bieg tego terminu rozpocznie się od daty rozwiązania przez bank umowy, będącej podstawą wystawienia tytułu egzekucyjnego. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał też, iż ta postać terminu jest ściśle powiązana z warunkiem. Na gruncie przepisów regulujących postępowanie klauzulowe jest to dopuszczalne, na co wskazywał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5 marca 1999 r., I CKN 1069/98, odwołując się do konstrukcji art. 786 k.p.c. W myśl art. 786 § 1 k.p.c. jeżeli wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel, sąd nada klauzulę wykonalności po dostarczeniu dowodu tego zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Nie dotyczy to wypadku, gdy wykonanie jest uzależnione od równoczesnego świadczenia wzajemnego, chyba że świadczenie dłużnika polega na oświadczeniu woli.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, iż z w rozpatrywanej sprawie wierzyciel powołał się na oświadczenie dłużnika Z. Ł. złożone na podstawie art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939 ze zm.) w § 8 ust. 1 umowy kredytu restrukturyzacyjnego z dnia 27 marca 2012 r. nr (...) zawartej przez dłużnika z (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W., która stanowi podstawę wystawienia przez wnioskodawcę bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 13 maja 2013 r. i w której ogół praw i obowiązków z dniem 31 grudnia 2012 r. wstąpił wnioskodawca. Z treści § 8 ust. 1 wymienionej umowy wynika zaś, że bank jest uprawniony wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie 5 lat od daty rozwiązania tej umowy. Zatem w oświadczeniu tym został ustalony dopuszczalny termin wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez określenie, że jego bieg rozpocznie się od daty rozwiązania przez bank umowy, będącej podstawą wystawienia tytułu egzekucyjnego. Stąd w oświadczeniu dłużnika została wprowadzona taka postać terminu, którą w przyjmowanej w doktrynie klasyfikacji rodzajów terminu należałoby zaliczyć do grupy charakteryzującej się tym, że nie jest pewne zarówno samo nadejście terminu, jak i chwila tego nadejścia, co oznacza że taka postać terminu została ściśle powiązana z warunkiem. Przy tym Sąd Okręgowy zaznacza, iż w § 10 powyższej umowy została określona zarówno forma, jak też termin wypowiedzenia umowy kredytu restrukturyzacyjnego. Wobec tego przy badaniu przez Sąd podstaw do nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności możliwe było skontrolowanie, czy rzeczywiście nastąpiło zdarzenie w postaci rozwiązania umowy kredytu restrukturyzacyjnego, od którego będzie liczyć się termin do wystąpienia przez wierzyciela o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Tymczasem w rozpatrywanej sprawie wierzyciel nie przedłożył stosownej dokumentacji, z której wynikałoby że w rzeczywistości zgodnie z postanowieniami umowy kredytu restrukturyzacyjnego została ona rozwiązana, a w konsekwencji że termin do wystąpienia przez wierzyciela o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w ogóle rozpoczął swój bieg. Skarżący w tym zakresie we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności zawarł jedynie oświadczenie, że w dniu 24 grudnia 2012 r. wypowiedział umowę. Kolejno trzeba jeszcze wskazać, że skoro w oświadczeniu dłużnika postać terminu od którego będzie liczyć się termin do wystąpienia przez wierzyciela o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności została ściśle powiązana z warunkiem, to w tej sytuacji podnoszona przez skarżącego w treści zażalenia okoliczność upływu czasu od chwili zawarcia umowy, przy braku wykazania przez niego zdarzenia od którego termin ten należy liczyć oczywiście nie ma żadnej doniosłości. Zatem wierzyciel nie wykazał zaistnienia warunku od którego uzależnione było wystąpienie o

nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy prawidłowo oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)